

Проте, ми не повинні сліпо копіювати досвід іноземних країн, а необхідно його адаптувати до умов нашої країни.

Література.

1. Андрущенко В.Л. Податкова система: навч. посіб. / за заг. ред. В.Л. Андрущенка. Київ: ЦУЛ, 2015. 416 с.
2. Письменний В.В. Концептуальні підходи до визначення сутності податку. Наука молода, 2009. № 12. С. 158-163.
3. Пушкарева В.М. История финансовой мысли и политики налогов : [учеб. пособие]. М. : Финансы и статистика, 2003. 256 с.
4. Бойко О.Я. Теоретичні підходи та методи формування сучасної податкової системи. Теорія та практика державного управління, 2017. Випуск 3(58). С. 2-3.
5. Василик О.Д. Податкова система України: [навч. посібник]. К.: Поліграфкнига, 2004. 478 с.

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТКИ УКРАЇНИ

***Перико Л.О., к.е.н., доцент, с.н.с., професор,
ПВНЗ «Інститут екології економіки і права»,
Козлов В.Г., аспірант,
ННЦ «Інститут аграрної економіки»***

Сучасна українська податкова система – одна з найбільш складних й найменш ефективних не лише серед країн європейського регіону, але і в глобальному масштабі, що регулярно підтверджують міжнародні звіти і рейтинги, дослідження вітчизняних і зарубіжних економістів, і також оцінки інвесторів, що працюють в Україні. Так, дослідження Світового банку та аудиторської компанії «PriceWaterHouseCoopers» показують, що податкова система України залишається однією з неефективних у світі вже, як мінімум, протягом останніх шести років. У рейтингу податкових систем Doing Business 2020, Україна посіла 64 місце в рейтингу податкового навантаження на бізнес. В цілому він охопив 190 країн з усього світу. При цьому рівень податкового навантаження на прибуток модельної компанії склав 41,7%. Середній показник податкового навантаження в світі складає 40,8%. [1].

Податкова політика в Україні завжди відрізнялася своєю мінливістю, що й приводило до зростання податкового навантаження. Кожне нове керівництво в Україні прагнуло внести свій вклад у її реформування. Нинішнє керівництво також не стало винятком.

Ключовими негативними факторами, які визначають занадто низькі конкурентні позиції української податкової політики, є:

1. Нестабільність, внутрішня суперечливість та неузгодженість податкового законодавства. Незважаючи на всю збалансованість й досконалість Податкового кодексу України [2], в окремих його положеннях постійно розробляються і вносяться зміни і доповнення, які негативно впливають на економічний розвиток України.

2. Висока податкове навантаження на бізнес. Високе податкове навантаження на платників податків зумовила виникнення проблеми тінізації економіки України. «Тіньові» підприємства не перерозподіляють власних доходів до бюджетів та державних цільових фондів, вони не платять податки, збільшуючи власні доходи [3].

Серед основних факторів, які спонукають платників уникати сплати податків, виділяють наступне: складність в розрахунках податкових сум; високий рівень нестабільності; нераціональна структура оподаткування (висока частка непрямих податків, низька частка особистого прибуткового податку і високі нарахування на фонд заробітної плати); неефективність роботи податкової служби; низький рівень довіри платників до владних структур, які виконують функцію розподілу коштів, отриманих від податків; рівень корупції в державі [4].

3. Нераціональний розподіл податкового тиску між факторами виробництва. В Україні основний податковий тиск здійснюється на капітал і людські ресурси, які в сучасних економічних умовах є двигунами становлення інвестиційно-інноваційної моделі економіки [5].

4. Низька рентабельність податкової системи. Витрати вітчизняної податкової системи на збір 100 грошових одиниць податків в 3-4 рази перевищують аналогічний показник в країнах ЄС.

5. Низька фіскальна ефективність податкової системи. Так, тільки від мінімізації та ухилення від сплати ПДВ бюджет втрачає 26% цього податку від його потенційно можливого надходження.

6. Централізація фінансових ресурсів і повноважень по їх розподілу. Більшість ключових податків сьогодні закріплені виключно за державним бюджетом [5].

7. Безсистемне і невиправдане надання податкових пільг і звільнень. Це підсилює податкове навантаження на ефективні підприємства, які сумлінно сплачують податки [6].

8. Корупційність і каральний зміст податкових відносин.

На наш погляд, при формуванні податкової політики України, не були повною мірою враховані теоретико-практичні засади справляння податків, які формувалися на основі міжнародного досвіду, що і є головною проблемою податкової системи країни. Необхідно постійно стежити за змінами міжнародних принципів у сфері оподаткування і перевіряти на відповідність діючу податкову систему України цим принципам.

Отже, податкова політика України за останні роки не тільки втратила динамізм якісного розвитку, але й виробляє ризики для макроекономічної стабільності. Влада через не до кінця продуманий механізм реформування податкової системи, зумовила її низьку фіскальну ефективність і несприятливість для ведення бізнесу. В умовах посткризового відновлення економіки така модель податкової політики є стримуючим фактором економічного зростання. Модернізація повинна відбуватися в напрямку створення сприятливих податкових умов для вітчизняних товаровиробників, стимулювання вкладення коштів у інвестиційні програми.

Література.

1. Doing Business. *Офіційний сайт звіту*: веб-сайт. URL: www.doingbusiness.org (дата звернення: 11.05. 2020).

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. №2755-VI зі змінами та доповненнями. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>. (дата звернення: 10.02. 2020).

3. Варналіз З.С. Шляхи детінізації економіки України та її особливості. *Банківська справа*. 2007. № 2. С. 56.

4. Охріменко О. Де податки вищі: в Україні чи в Гондурасі? URL: http://news.finance.ua/ua/toplist/~2/2/300759__ (дата звернення: 12.05.2020).

5. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів: Закон від 30.03.2020 № 540-IX 2020. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/71-19/paran7#n7> (дата звернення 12.05.2020).

6. Мороз С.В. Кальмук О.Т. Неминуче реформування податкової політики України. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2015. № 5. С. 135-139.

СТИМУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

*Пристемський О.С., д.е.н., доцент,
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»*

Сьогодні Україна активно співпрацює з Європейським Союзом у багатьох секторах економіки. Завдяки встановленню ділових відносин з Європейськими партнерами, вітчизняні виробники отримують можливість створювати нові спільні проекти та відкривають для своєї продукції, нові ринки збуту. Одним з пріоритетних напрямків для України є аграрний сектор.

Стимулювання фінансового розвитку аграрного сектору економіки набуває особливого значення, з огляду на обмеженість фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств, тенденцію до скорочення бюджетних видатків на розвиток галузі, загострення соціально-економічних проблем внаслідок політичної та економічної нестабільності в країні та інтеграцію України до європейського економічного простору. Аграрний сектор є особливим сектором економіки України, тому що його розвиток має визначальний вплив на рівень життя українського народу. До того ж успішне вирішення завдань ефективного розвитку аграрного сектора економіки України, зростання його конкурентоспроможності, за умов невирішеності світової продовольчої проблеми, набуває не лише суто національної, а й міжнародної ваги. Помилковим є уявлення про те, що рівень